

POSTANOWIENIE

Dnia 27 lutego 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon

w sprawie **A.S.**

oskarżonego z art. 148 § 2 pkt 2 k.k. i inne

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 27 lutego 2025 r.,

wniosku obrońcy skazanego o wydanie postanowienia uzupełniającego

w przedmiocie zasądzenia kosztów obrony z urzędu oraz poniesionych przez

obrońcę wydatków

postanowił

zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. P.B., Kancelaria
Adwokacka w P., kwoty:

- 1476 zł (tysiąc czterysta siedemdziesiąt sześć złotych), w
tym 23% podatku Vat, za sporządzenie i wniesienie kasacji w
charakterze obrońcy z urzędu skazanego A.S.;

- 1476 zł (tysiąc czterysta siedemdziesiąt sześć złotych), w
tym 23% podatku Vat, za obronę przed Sądem Najwyższym
skazanego A.S., w charakterze jego obrońcy z urzędu;

- 938,40 zł (dziewięćset trzydzieści osiem złotych i
czterdzieści groszy) tytułem zwrotu wydatków za dojazd do Sądu
Najwyższego w związku z udziałem w rozprawie w dniu 15
stycznia 2025 r.

UZASADNIENIE

W dniu 3 lutego 2025 r. do Sądu Najwyższego wpłynął wniosek adw. P.B. o zasądzenie kosztów obrony z urzędu w postępowaniu kasacyjnym w sprawie skazanego A.S. Koszty te składają się z kosztów wynagrodzenia (za sporządzenie i wniesienie kasacji oraz za obronę przed Sądem Najwyższym) w kwocie 2952 zł, w tym 23% podatku Vat, oraz wydatki poniesione przez obrońcę na dojazd do Sądu Najwyższego w dniu rozprawy wyliczone na podstawie rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 25 marca 2002 r. w sprawie warunków ustalania oraz sposób dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy (Dz.U.2002 Nr 27, poz. 271) w wysokości 938,40 zł.

Wniosek jest zasadny.

Na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k. w zw. z § 17 ust. 2 pkt 6 oraz § 17 ust. 3 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa albo jednostki samorządu terytorialnego kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. 2024, poz. 763), Sąd Najwyższy orzekł o wynagrodzeniu za sporządzenie i wniesienie kasacji w charakterze obrońcy z urzędu skazanego A.S. oraz za jego obronę przed Sądem Najwyższym w charakterze obrońcy urzędu, zgodnie z wnioskiem obrońcy.

Jeśli chodzi o wydatki na dojazd do Sądu Najwyższego w związku z udziałem obrońcy z urzędu w rozprawie w dniu 15 stycznia 2025 r., to koszty dojazdu uznać należy za koszty niezbędne dla wykonywania obowiązków obrońcy z urzędu (§ 2 pkt 2 nadmienionego wcześniej rozporządzenia).

Sąd Najwyższy w niniejszym składzie podziela stanowisko wyrażone w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 30 marca 2015 r., II KO 83/14, Lex nr 1663402, zgodnie z którym wobec braku przepisów wykonawczych dotyczących określenia wysokości wydatków na pokrycie kosztów dojazdu należy stosować przepisy rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 25 marca 2002 r. w sprawie warunków ustalania oraz sposób dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych,

motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy (Dz.U.2002 Nr 27, poz. 271). Z kolei § 2 pkt 1b tego rozporządzenia stanowi, że w przypadku samochodu, którego silnik ma pojemność skokową powyżej 900 cm³, koszty nie mogą przekraczać 1,15 zł za 1 km. Odległość na trasie Warszawa-Przemyśl pokonywana samochodem wynosi 408 km. Dlatego wnioskowana przez obrońcę kwota odpowiadała maksymalnej wysokości wydatków obliczonych na podstawie tego rozporządzenia.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

[WB]

[a.ł]